

ПАМ'ЯТАЙМО МННУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— ВУДИМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
а Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
а Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIII. Ч. 155. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 25-го СЕРПНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 25, 1976 No. 155. VOL. LXXXIII

Президія КУК відбула пленарне річне засідання і визначила дату чергового Конгресу Українців Канади

Вінніпег (КУК). — Дня 16 серпня 1976 відбуло тут під проводом президента КУК д-ра С. Радчука Пленарне Річне засідання Центральної КУК при участі 15 членів Президії і Контрольної Комісії, на чолі з її головою С. Пуляком з Тан-дер-Бей. На цьому засіданні одобрено звіт про діяльність Центральної КУК за рік 1975 та інформацію про працю, переведену протягом 6 місяців 1976 року, представлені екзективним директором д-ром С. Яр. Кальбою і доповіді д-ром В. Білашем з ділянки рідного і державного шкільництва.

В заступстві перешкодженого голови фінансової комісії І. Новосада, екзективний директор КУК представив рахункові замкнення за діловий рік 1975 для всіх операцій Центральної КУК, а саме: адміністрація бюро, будівню, фонду спеціальних проєктів і Харитативно-Освітнього фонду, та проєкт бюджету

У Вінніпегу відбувся „Фестиваль Народів“

Вінніпег (КУК). — Від 8 до 14 серпня 1976 тут, при участі 33-ох національних павільйонів, відбуло з великим успіхом сьомий з ряду цей традиційний фестиваль народів. Участь в цьому фестивалі перемогли всі дотепершні рекорди. В 1976 році продано 63,000 т.зв. паспортів, при допомозі яких члени різно-національних громад Вінніпегу зробили понад 1,700,000 відвідин 33-ох національних павільйонів.

Впродовж 7-ох днів фестивалю, біля 100,000 осіб відвідало український павільйон „Київ“, який під спонсору-

Українка в Раді Губернаторів Саскачеванського Університету

Вінніпег (КУК). — Християна Баран-Пастершанк, відома і діяльна українка нашої громади в Саскатуні, одержала 15 липня 1976 повноваження Саскачеванського Уряду про призначення її на члена Ради Губернаторів Саскачеванського Університету на протязі трьох років.

Крім пані Баран-Пастершанк, від ряду лідерів українців Канади засідають в Раді Губернаторів таких канадських університетів: Манітобський Університет — Іван

Продукти широкого вжитку подорожляли на 0.5 відсотка

Вашінгтон. — Департамент праці інформує, що протягом липня ціни на продукти широкого вжитку зросли тільки на п'ять десятків одного відсотка, тобто, майже на стільки само, що протягом попередніх трьох місяців. Ціни на харчові продукти збільшилися дуже мало, але на тій частині ціни на індустріальні продукти подорожляли значно

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНСоЮЗУ

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіло до 23-го серпня 1976 р. 112 аплікацій нових членів, що їх прислали такі секретарі і організатори:

По 3 і більше аплікацій надіслали:

В. Кобіто (121) — 15, І. Петруччи (78) — 5, П. Шерба (173) — 5, І. Чопко (271) — 5, П. Федик (292) — 4, Б. Зорич (432) — 4, Юлія Демчук (76) — 3, М. Кігічак (204) — 3.

По дві аплікації прислали:

Марія Кульчицька (8), М. Хомин (32), Н. Драпала (96), Марія Капаль (112), Т. Дуда (163), В. Стефурин (169), Стела Раш (171), Т. Кубарич (217), Нуся Філіп (217), Б. Ясіньський (287), Маргарета Гентшо (305), К. Мазепа (332), Олександра Яворська (344), М. Захарко (349), Дарія Ошовська (353), М. Семків (379), Л. Вовк (444), Текля Мороз (465).

По одній аплікації надіслало 32 секретарі і організатори. Разом прислали 112 аплікацій нових членів.

Дебати між Фордом і Картером натрапляють на перешкоди

Вашінгтон. — Хоча президент Джералд Форд і його демократичний суперник на пост президента, Джиммі Картер, як рівножвіцепрезидентські кандидати сенатор Роберт Дол і сенатор Волтер Мондейл, погодилися взяти участь в публічних дебатах, які мали б бути передані на телебаченні, то виникло питання, чи такі дебати дозволені новим виборчим законом. Як відомо, Ліга Жінок-Виборців заявила, що вона спонзоруватиме ці дебати збирати фонди на покриття зв'язаних з ними витрат. Ліга мусила б зібрати кошти 150,000 доларів. Однак, новий виборчий закон встановлює, що президентські вибор-

Конгрес старатиметься дійти до компромісу щодо податків

Вашінгтон. — Речники Палати Репрезентатів повідомляють, що конгресмени погодилися на пропозицію, щоб спільна комісія обох Палат Конгресу, ще цього тижня почала розглядати два варіанти законопроекту щодо продовження зменшення федеральних податків для індивідуальних платників і підприємств, як рівнож в справі загальної реформи податкової системи. Хоча законопроекти, проголосовані обома Палатами, затримують ті самі проблеми, наприклад,

Відновлено діяльність Відділу УККА в Кензас Сіті

Нью-Йорк (М.Н.). — Зі смертю голови Відділу УККА в Кензас Сіті, Кензас, бл.п. Богдана Музики кілька літ тому, активний і діяльний місцевий Відділ УККА припинив свою діяльність. І сьогодні 10-го серпня ц.р. відбулися збори, на яких відновлено працю цього Відділу.

Ініціатором відновлення Відділу УККА був д-р Володимир Душник, який прибув до Кензас Сіті на Конвенцію Республіканської партії і свідчив на Резолюційній комісії конвенції.

На зборах Відділу було присутніх 25 осіб. Вони вислухали інформацію д-ра В. Душника про завдання,

Постановкою „Нокторну“ закінчено вокально-музичний курс на Союзівці

Союзівка. — Учасники першого музично-вокального курсу на цій оселі УНСоюзу закінчили минулої суботи 21-го серпня, двотижневу програму навчання під керівництвом визначних українських мистців Андрія Добрянського, Томи Гринькова і Василя Шуста, організаторів постановкою одностактної опери М. Лисенка „Нокторна“.

Постановка цього останнього мистецького твору М. Лисенка відбулася в рамках щорічного музичного фестивалю „Розважальна програма на Союзівці“ минулої суботи, 21-го серпня, і була першою цього роду імпрезою у 24-літній історії цієї популярної оселі УНСоюзу. Крім гостей і відвідувачів, які швидко заповнили виступи охолоджувачу аудиторію павільйону „Веселка“, ця унікальна імпреза привабила на оселю визначних особистостей з українського мистецького світу. Володимир Гентш, конферансьє цього вечора в заступстві Ані Дидик, яка виступала в постановці опери, відмітив присутність на залі Валентина Перельска, проф. Дарію Каранович, Григорія Кітасового і Романа Степур. Він рівнож привітав головного передсідателя УНСоюзу Йосипа Лисогора з дружиною Марією, головною організаторкою УНСоюзу

ЗСА ЗЛАГІДНИЛИ СВОЄ СТАНОВИЩЕ ВІДНОСНО ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ

Вашінгтон. — Державний департамент ЗСА злагіднив своє відношення до уряду Північної Кореї у зв'язку з вбивством двох американських старшин в демілітаризованій зоні, а речник департаменту заявив, що заяву президента комуністичної частини Кореї Кім Іль Сунга, який назвав це вбивство „жалоюгідним“, Державний департамент оцінив як позитивний крок. Також заяву державного секретаря Генрі Кіссіджера відрізнялася деякою лагідністю від попередніх. Це тому, що раніша заява північно-кореєйського президента передана Військовій Комісії Об'єднаних Націй в Панмунджомі не задовольняла Вашингтон тому, бо комуністична Корея не брала на себе відповідальності за вбивство американських старшин. Проте, уряд ЗСА,

Єгипетські воєнки визволили схоплений палестинцями літак

Каїр. — У понеділок, 23-го серпня, три палестинські партия захопили єгипетський літак із колою 100 пасажирів та залогою і старалися, за твердженням єгипетських властей, змусити пілота летіти до Лівії. Однак, коли літак долетів до Каїра до міста Люксор в південному Єгипті, єгипетські воєнки, передані за механіки, розстріляли палестинців і визволили всіх пасажирів і залого. Єгипетський прем'єр Мамдх Садем публічно заявив, що палестинські партизани діяли за намовою президента Лівії,

Новий землетрус навістив Китай та Філіппіни

Пекін. — У понеділок, 23-го серпня, новий землетрус навістив Шенчванську провінцію в південно-центральній частині комуністичного Китаю та деякі частини Філіппінських островів. Поширюючи жахливі звістки про кількість жертв та про шкоду, заподіяну цим новим землетрусом. Це вже четвертий землетрус в Китаї цього року, а другий у

На оселі СУМА відбувається вишкільний табір

Елленвілл, Н. Й. (Г. Ц.). В неділю, 15 серпня ц.р. тут на оселі СУМА розпочався 21-ий вишкільний табір СУМА, який цього року має назву „Борці за правду“.

Святочне відкриття табору відбулося в год. 4-й по полудні, в якому взяло участь 124 учасників табору, члени Головної управи, інструктори та багато гостей.

Табір відкрив в імені Головної Управи СУМА мгр Е. Гановський, а святочний наказ про відкриття Вишкільного табору, прочитав голова Таборної Комісії Григорій Цейбрі. Мгр Е. Гановський представив членів Команди та інструкторів, до яких увійшли: Корнель Василік — командант, мгр Петро Когут — бунчужний, Христа Цейбрі — писар, Стефа Гришуків — медсестра, Юрій Фурда — кошовий, Трена Мудрик — кошовий. Постійні інструктори, які провадитимуть таборову програму: проф. Зенон Б. Саган — головний виховник, Михайло Фурда, мгр Іван Кобаса, Ігор Мірчук, Роман Зварич, пані Богдана Сидор — Чарторийська, проф. Роман Левчицький, Микола Скірка. До

Союз Українських Організацій Австралії відзначає своє 25-ліття

Під час відвідин у „Свободі“. Сидять (зліва): Микола Свідерський, п-і Галина Свідерська та ред. Василь Тершаковець.

Джерзі Сіті (В. Тець). — Цього року наші земляки в Австралії величаво відзначать 25-річчя існування Союзу Українських Організацій Австралії (СУОА), як рівнож відбудуть другу частину Четвертого Здиґу Українців Австралії, на якому одержать спеціально виготовлені медалі відзначення та грамоти ті українці й українки, які своєю працею причинилися до розвитку українського життя в тій країні. — Інформувала екзективних урядовців УНСоюзу та редакторів „Свободи“ голова СУОА, Микола Свідерський, який, відбуваючи подорож докрити світу зі своєю дружиною Галиною, недавно завітав до України в Київ і Вудвіллі у Джерзі Сіті.

М. Свідерський, який також репрезентує газету „Вільна Думка“ в Сіднею, та його дружина п-і Галина інформували, що вже відідали кілька українських осередків в ЗСА, мають також побувати в Монреалі та Торонті, де п. Свідерський планує взяти участь в нарадах Президії СКВУ для обговорення спільних питань, як рівнож в Лондоні, Англії, відіти наради з представниками Союзу Українців Британії. Безпосередньо перед поворотом до Ав-

Заповідають ювілейну зустріч в Енн Арбор

Енн Арбор (Олекса Віланюк). — Восени 1951 року, група українських студентів Мічиганського університету (Енн Арбор) згуртувалася в Українську Студентську Громаду і розгорнула багаторічну діяльність. Щоб відзначити 25-ліття цієї події, в суботу, 25 вересня 1976, відбудеться в Енн Арбор ювілейна зустріч бунших і сучасних членів цієї громади та її прихильників. Зустріч матиме академічну і товариську частину. Академічна частина складатиметься з двох сесій. Тема ранішньої сесії (9:30-11:15) це — „Суспільний і економічний стан сучасної України“. Дванадцятьхвилинні доповіді виголосить: проф. Слав'ян Біллон (Унів. Делавер), проф. З. Лев Мельник (Унів. Сієнати) та проф. Миколу Мельник (Унів. Кент). Дискусію вестимуть — проф. Володимир Бандера (Унів. Темпл) та проф. Микола Богатюк (Ле Мойн Коледж). Головою сесії буде проф. Михайло Зін (Унів. Віндзор). Під час спільного полуденку, проф. М. Богатюк дасть огляд: „Вклад українця у суспільне та економічне життя Америки“.

Повідні академічна сесія (2:30-4:15) присвячена питанням української історії, літератури та лінгвістики. Сесію вестимуть — проф. Ася Гумецька та проф. Роман Шпорлюк обое з Унів. Мічиген). Доповідачами будуть докторанти українських студій Мічиганського

Університету: Жан-Поль Химка, Джеймс Мейс, Людмила Літус та Віра Перешлого.

Товариська частина переплітається з академічною. Вона складатиметься із товариських зустрічей між сесіями, виставок праць абсолютивістів, висвітлення телевізійного фільму з 1955 року, коктейлю (6:30-7:30) і спільної вечері (7:30-9:30). Під час вечері промовлятиме проф. Пол МекКрекен (бувший економічний дорадник президента ЗСА). Його тема: „Особиста свобода в централізованій економічній системі“. Проф. МекКрекен був професором-дорадником Української Студентської Громади в роках 1952-53.

Зустріч закінчиться ювілейним балом, що триватиме від 9:00 до 1:00 год. ночі.

Академічні сесії відбуватимуться в будинку „Мічиген Юніон“. Коктейль, вечеря і бал відбуватимуться у новому імпозантному приміщенні „Рома Голл“. Ініціативна Група щиро запрошує до участі в ювілей не лише бунших та сучасних „Енн-арборців“ і їх рідних, але й широку кола українського громадянства. Точніші дані про ювілей можна отримати, пишучи на адресу:

Univ. of Mich. Ukrainian Students and Alumni Assoc., 2427 Buckingham Rd., Ann Arbor, Mich. 48104. Коли необхідно, можна (Закінчення на ст. 3-й)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montmouth Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи повертається їм тієї ж доби, коли автор собі це виразив застеріг, долучивши задресовану ковертку з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Грізне мemento

Республіканська конвенція та її відгомін минулого тижня відсунули дещо на другий план зашкавлення подією, яка в обставинах могла б легко стати катастрофою з непередбаченими наслідками. Мова про нікчемну провокацію червоних північних корейців, які скоїли в мотиках зарубали двох американських старшин у демілітаризованій зоні між Північною і Південною Кореєю, як її отримали галузки з дерева, що їм, правдоподібно, заслонили від та утруднювали спостереження за рухами комуністів у тій зоні.

Щільно зрозуміло, що Америка зреагувала на цю чергову комуністичну провокацію демонстрацією своєї сили: відкликанням всіх вільнолюбів та зарядженням поготівля стачіонаваних в Південній Кореї своїх військ і висилкою двох додаткових ескадр своїх бомбардувальників на підсилення своєї авіації. Кілька днів пізніше з'явилися американські і південно-корейські війська увійшли в демілітаризовану зону і вже без будь-якої інтервенції з боку північних корейців зрублило те дерево, біля якого пришло до "випадку", що міг легко довести до нової війни. В подальшому розвитку подій диктаторський президент Північної Кореї передав Військовому Командуванню Об'єднаних Націй "визнання", в якому брутальне вбивство двох американських старшин та поранення кількох американських і південно-корейських вояків називається "жалою", але Вашингтон не вдовольнився таким "визнанням" і поготівля своїх військ не відкликала.

Згідно з твердженнями американської розвідки та політичних спостерігачів, тепер немає жодної безпосередньої загрози, що "випадок" в демілітаризованій зоні може довести до війни. Але такої можливості ніколи не можна виключати. Так чи інакше, випадок в Кореї може послужити грізним мemento для всього людства, що в обставинах поділу на військовий і мирний демократичний та розбійсько-імперіалістичний комуністичний загроза воєнної катастрофи завжди існують. Корейський "випадок" може бути ще якийсь поглядом на мирно, але яка є гарантія, що завтра, післязавтра, за тиждень чи за рік комуністичні розбійники в Кореї чи будь-якій іншій країні не заініціюють якоїсь іншої провокації, яка може перевернути мірку і такі розпалити нову війну. Напевно бо не в мирних шлях червоні ватажки в Кремлі та всіх інших опанованих ними країнах постійно і коштом перманентної нужди свого населення збільшують свої збройні сили, прикриваючись всілякими "детантантами" та "взаєморозумінням" обидвомі співіснування.

Можна тільки висловити надію, що "випадок" в Кореї послужить вільному світові тим грізним мemento-пригадкою Дамоклового меча, що висить над світом у формі розбійсько-го комунізму.

Велика відповідальність

Відносно короткий час, бо тільки два з половиною місяця відділяє нас від того найважливішого в американській демократичній системі виборчого дня, в якому "наріз є босом" та вибирає свою "адаму народу, через наріз і для народу" із президентом та віцезидентом країни у проводі. Ніхто інший, як тільки кожний з нас виборів, у тому дні вирішуватиме долю Америки, а з нею у великій мірі і світу, на чергові чотири роки. Один бо голос у таких виборах може переіти їх вислід. Слова нашого Великого Каменаря: "Кожний думає, що на тобі мільйонів стан стоїть, що за долю мільйонів мусиш дати ти одвіт", навряд чи можна з більшою точністю застосувати в будь-якому іншому випадку, як власне в американських виборах.

Кожний з нас з власної практики знає, як часто віддання нашого голосу на того чи іншого кандидата перерізує цілком другорядні мотиви, від одного чи другого доброго слова починаючи, а на вигляді кандидата кінчаючи. Далі, рідко хто з виборців, віддаючи свій голос, має на думці шість справ, обмірковує всі можливі тільки "за" і "проти" і на цій підставі голосує. Очевидно, що найважливішими справами кожної країни є взаємозалежні й безпека і добробут, при повному не тільки зберіганні, але й постійному поширванні та закріпленні людських прав та індивідуальних вольностей.

До цих основних справ займають відповідне становище схвалені конвенціями платформ обох партій і їх відповідно інтерпретують та з'ясовують і наголошують кандидати. Важливе, щоб кожний з виборців старався основно і добре з цими справами познакомиться та — як казали в Україні — кожного послухав, але свій розум мав.

Формальна й остаточна виборча кампанія почнеться під час Свята Праці і триватиме до самого дня виборів, що відбудуться у вівторок, 2-го листопада. Превалює, щоби в тому часі кожний виборець у межах своїх можливостей поставив виробити собі власну думку, базовану на знанні справи та особистою переконанні, на котрого з кандидатів він повинен віддати свій голос. Розвинені до перфектності засоби масової інформації — преса, радіо і телебачення кожному в цьому виробленні власної думки дуже допоможуть, аби ми тільки з цих можливостей і нагод скористали.

Совєтський письменник в обороні села і природи

(ст.). — Валентин Распутін в інтерв'ю об'єднанню "Свобода" розповів про свій останній роман "Навстріч". Він вважає раненого Андрія радше трагічним, ніж винним, тому що випадково дезертирував. Кажеться, що не міг зобразити в чорних кольорах чоловіка, якого так дуже любила вірна жінка, і взагалі нікого не можна зобразити тільки в чорних кольорах, заявив він в кінці. Іншим письменникам та кожній особі закликає закласти за їх пристрасть для відстаєних, які мали зникнути задля промислового розвитку. Однак, Распутін доводить, що коріння є дуже важливе для людства. "Села слід цінувати за те, що вони вчать нас про моральні й етичні цінності — такі як любов, чесність, повага до старших, чого вже нема по-вашому". Чому ця жінка врятувала життя свого чоловіка Андрія ціною інших? Чому ця жінка не знайшла настільки сили, щоб зараз так осудити його? Одна-

Роман Рахманіні

ТРАВА РОСТЕ І ПІСЛЯ НАС

Кожному своя слава

З деякою добротою і щирістю і виродженням і дідусів кри- вави і власне суспільство в цьому відношенні. Українці у державних своїх поселеннях — це безпосередні чи посередні розбитки із національного корабля під час усебічної всенної бурі. Ніхто з них не хоче бути "абсолютним нулем" у масі однаково-заокружених нульових істот іншого походження. Те, що в них зміцнює не почуття відчуженості у суспільствах, що як не на словах, то на ділі, виключають їх від свого процесу існування навіть на рівні трав.

Чому ж тоді дивуватися появі надмірно великого числа ювілей у нашому суспільстві, з'їзді конференцій та побутових себевеличчів? Адже і в чужих суспільствах спостерігаємо те саме явище: кожен буде собі пам'ятник. Той будуватиме грошей, а той з нужди. Цей з бюрократичної позиції, а той з духовної влади над групою людей. Один із політики, а інший з містечків творів: з допомогою слів, звуків, фарб, глини, залізобетону, скла чи відламків коліс ужиткових речей. Науковець — з книг, багатих на цитати і зноски. Журналіст будуватиме з газетного паперу, задрукованого словами й ілюстраціями; телереporter — з миготливих картинок на телеекрані, радіожурналіст — із словесних звуків в етері.

Але й будуватиме пам'ятники також із злоби, полегчаної отруї, племіння чужого імені своїх сучасників і предків; постають у нас пам'ятники і з партійницького розбрату і з т. зв. прямих відносин. Тому, хоч не бракує в нас пам'ятників із граніту й мрамору — фізичного чи морального, то все-таки ще надто багато людей виструнгується на пам'ятників із хлама і сміття.

Споглядаючи ось на них, спостерігаючи метушню докола цих спроб "виросити понад своє оточення", можна і треба задуматися: — Чи серед того вселюдського будівництва вавилонських веж гідності і негідності, всесвітніх гордість і сестринство і підтопило це десь гідне місце для справжньої людини? ...

Один приклад. Люди, що переможно пройшли вогневу пробу на просторах "тюрми народів" — цебто Совєтського Союзу, рішучо відповідають: — Так, і в нашому світі є достойне місце для справжньої людини, яка хоче жити на рівні людської істоти, а не тварі. Але до того місця веде хрестовий шлях.

Із багатьох прикладів на правдивість цього твердження нагадаймо один.

Надія Мандельштам, дружина поета Осипа Мандельштама, як і він вийшла з жидівському середовищі, вважала російську мову і культуру за свої рідні. Осипові визнавали поезію, як чисте мистецтво — суверенне в собі, незалежне від будь-якої ідеології та синеї правління.

Коли навіть міцніші дуби російської, української та інших національних культур згиналися, немов лоза, під тиском вітру із Кремля, Осип Мандельштам не підкорився "визначенню" теї. Він не віддав свого таланту на послуги большевицько-російським "зачинникам". Вони його, разом з Надією, довго переслідували, двого любувалися гонити за своєю жертвою, щоб врятувати загинутого в один із концтаборів Гулагу і знищити. Похорони його разом з іншими у невідомій могилі, лише з биркою на нозі, так, як згодом знищили і поховали чоловіка Катерини Зарицької, Михайла Сороку.

Надія Мандельштам, як багато українських жінок, пройшла через море терпіння разом із своїм чоловіком і без нього в часі, коли багато підсовєтських жінок вирінали своїх чоловіків на перший натяк недовдоволення режиму. З нарахування себе на втрату волі, а то й загину, Надія врятувала і зберегла поетичну і прозову спадщину свого чоловіка тоді, коли його найбільші прихильники (а в їхньому числі також С. Пастернак) лякалися і загибли за Осипа.

Вона з пам'яті списала деякі його вірші, переписала копії інших із чужих записів, збирала їх у більшовицьку книгу і добила того, що їх надрукувало закордонно. Цим вона здвинула незвичайний пам'ятник одній незламній людині. Можна б ризикувати твердженням: відомо, що жінки народжують мужиків, але в цьому випадку жінка воскресила одного з них до нового життя, бо із небутих вирвала його ім'я, всупереч усім намаганням московського режиму. В одному місці своєї "Другої книги" спогадів-мемуарів Надія Мандельштам (що, до речі, в Совєтському Союзі стала християнкою!) занотувала єдиний випадок нестерпного страху перед зустріччю з опричниками того режиму. Але не за себе:

...кожній хвилині я чекаю, що ось-ось вони увійдуть і відберуть у мене ці записки. Але добровільно я їх не віддам. Забрати їх можна тільки зі мною ...

Списавши історію долі Осипа Мандельштама і занотувавши свої думки про сталінські та після-сталінські десятиліття у Совєтському Союзі, Надія Мандельштам хоч-не-хоч створила неукротивий пам'ятник і собі. У (Закінчення на ст. 3-ій)

Б. Цимбаліст

ВАЖЛИВИЙ ДОКУМЕНТ З ПОЛЬЩІ

Тому півтора року, в статті в "Сучасності" й кількох статтях у польській газеті "Тидзень Польські" (ТП), автор цих рядків стверджував майже відсутність українсько-польського діалогу. До того часу було почути спорадичні голоси "вспливаючі у пустині" українських та польських публіцистів, що розуміли на потребу шляхів до розуміння між обома народами. З винятком Лондону, де Українсько-Польське Товариство під керівництвом мгра К. Зеленки проявляло жваву діяльність від багатьох років, і трохи Чикаго, де існує Союз Приязні, українці і поляки деінде себе ігнорували. Преса лише відзеркалювала такий стан взаємин.

Останніми місяцями стан дещо змінився. Ю. Лободовський, який кілька років тому нарікав на брак справжнього діалогу, на байдужість загалу до цієї справи, тепер стверджує в числі ТП/16-го травня ц. р.), що діалог став більше інтенсивним, але він ще "штучний". А штучні, як він, на його думку, — через справу Львова, приналежність якого до України українці не думають навіть ставити під сумнів, знову ж деякі поляки ще не готові зретики своїх прав до нього. Він однак стверджує, що моральніше польських публіцистів приходило до висновку, що Львів вже назавжди втрачений для Польщі і з цим фактом треба погодитися.

Що діалог став живішим, можна переконатися, переглядаючи польську еміграційну пресу. Лондонська газета "Тидзень Польські" дуже часно містить статті на своїй сторінці "польсько-українського діалогу", а її редактор Вацлав Загурський запрошує українських публіцистів дописувати до газети, щоб оживити діалог і припинити українсько-польське порозуміння. Ось за останні місяці "ТП" відрукувало такі статті:

15 листопада 1975 р. опубліковано статтю Карла Ваньковича п. н. "За трагедією розуму і доброї волі". Автор пропонував полякам і українцям менше дивитися в минуле, а більше у майбутнє, менше апелювати до почуттів, а більше до розуму, в контактах шукати менше тактики, а більше широти. "Тепер не можемо підписати договору про границі чи про вічну приязнь". Тому тим часом довіримося про трактат розуму, доброї волі, оживленню спільною метою і свідомістю невіддільної конвенту узгодженої дії".

20-го грудня 1975 р. Казімеж Трембіцький опублікував в тій самій газеті статтю: "Польща і Україна на переломі історії". Він вказує,

"що нема двох народів в Європі, приязнь та солідарність яких була б підлиною для перетворення Європи в неосвідчену "гризущих себе за кісті драпіжників", на спільному конкучуючих, але і співпрацюючих у приязні народів. "Українсько-польський антагонізм і виключення України до великоросійського комплексу було найвищим досягненням р. о. сійського імперіалізму. Знищення цього осцягу і відродження польсько-української солідарності... буде остаточним пераємкою обох форм імперіалізму (російського і совєтського) зі спаленням наслідками для російського народу, якому вкідці настане нагода скористати зі своєю боді".

21-го лютого ц. р. "ТП" спублікував статтю Львів'янина п. н. "Союз". Ця стаття була друкована раніше в "Сучасності" (січень 1976). Автор — походить із Львова і сьогодні займає визначне становище в Польщі. Він вважає втрату Львова найбільшою втратою після останньої війни. Проте, в ім'я глибоке зрозумілих польських інтересів поляки мусять погодитися з втратою "східних земель". Він твердить, що так думає багато його земляків у Польщі.

У відповідь на цю статтю Збіслав Сталь написав статтю п. н. "Ціна неоялтанського про о метезмі". ("ТП", 3-го квітня ц. р.), в якій він знову виступив проти акцентування теперішніх границь між Польщею і Україною, усталених на конференції в Ялті. Він описує вчорашні відкриття пролам'яних таблиць для обох сторін Львова у Варшавській катедрі і на Ясній Горі, вважаючи їх доказом, що польський наріз зрікається своїх прав до Львова, як стверджував Львів'янин.

Дуже речуву аргументацію проти З. Стала розвивав зазначений вже Карло Ванькович у статті п. н. "Ціна повороту до теперішнього статусу кво". Він зокрема вказує на факт, що Західна Україна заселена українцями: як можна говорити про демократію і рівночасно не рахуватися з волею населення і прилучати його до чужої держави?

24-го квітня ц. р. "ТП" помістив статтю Вітольда Борнсака з Чикаго. Він так себе представляє: "Я теж походжу з теперішньої Західної України і я є її автентичним з діла і праділа. Я борюся за неї проти українців в листопаді 1918 р. і завжди в першій лінії. Я зв'язаний з цією батьківською землею почуттями не менше, як українці, які за неї теж проливали кров". Проте він вважає, що до (Закінчення на стор. 3-ій)

Яр. Рудницький

ЗАВЕРШЕННЯ ТВОРЧОГО П'ЯТДЕСЯТИРІЧ'Я

(З приводу появи "Життя" Вол. Янева, 1975)

Нова збірка поезій Володимира Янева п. н. "Життя", що її сам автор означив, як "Лірика книга 4", завершує 50-річчя поетично-творчого життя і здобутків поета й усього. Бож, як відомо, перший його вірш "Перебіг Прута" був надрукований у місячнику "Молоде життя" за 1926 у Львові, що його тоді рздавав Богдан Кравців. А там після збірок "Сонце й гранати" (Берлін 1941), "Листопада ф р а г м е н т" (Берлін 1941) та "Шляхи" (Мюнхен 1951) автор завершив півсторицю своєї поетичної творчості згаданою збіркою "Життя", вперше його літературній практиці ілюстрованою Галиною Мазепою-Ковалю.

"Життя" — це поетичний перекук із Картезіансько-Антонієвичем: "Когіто-ерго сум" — "Співаю — тож існую" із одного боку, а з другого з модерними філософіями екзистенціалізму, Ясперсом, Гайдеггером, і ін., при одночасно, може й підсвідомо, надхненні Кіркпедером, чи нашим Сковородою, хоч у цьому останньому випадку автор далекий від поетичної дивизії "тихого коротання віку", щоб стати "щасливим чоловіком". Все ж для всякого, хто вглиблюється в поезію Янева, ясно, що його протиставлення особистого мікрокосму фізично-духовному макрокосму (чи за його гарним новотвором: "всесвіт", стор. 89), визов технології, що загрожують духовному відокремленню людини в П'ятичому амагові до "качеського логації", одне слово філософської рефлексії — осясаний тон і основна прикмета нової збірки поета-мислителя. Вона, ця рефлексія, досліда, зрівноважена, всеохоплює, далекова. Я не поет старесть якось устематизувати матеріал у "Пролог" (стор. 7). "Із смерків у саянці" (11-20), "Мрія та слово" (21-86), "З подорожнього записника" (87-92), "Настрої" (93-101), "Автопортрет" (107-116), виділюючи спеціально один вірш: "На смерть Євгена Врецького" (103) в окрему частину (до речі, хронологічно останню — 1975), то проте цілість збірки — мозаїка найрізніших назвержніх виявів його глибокого "всесвіта", що — як у всіх інших творчостях — може знайти тільки часткове найрелевантніше, відбиття на поверхні "зовнішньої форми", тобто поетичного вислову. Все ж і хронологія написання поодиноких віршів (1970-1975) бже її стислою приєднання, і сюжетно-тематична довільність, включно з непов'язаністю чи "перепов'язаністю" поодиноких віршів із попередніми, чи наступними, виразно вказують, що систематизувати матеріал окремих розділів, хоч і продумана й технічно виправдана і автором і (за ним) його ілюстраторкою, має всі признаки довольності, й такий, напр., "Пролог" можна б сміло вважати "Епілогом"; явище зрештою не нове в українській літературі (пор. хоч би Шевченкове з "Гайдамаками"). «По мові — передмова, можна б і без неї». Правда, Янева, передмова — підсумок його поетично-філософських рефлексій і дум і вона чи не найсентиментальніша частина цілого "Життя", пор:

Як рік лиш день, а день година,
Що знов секундою стає,
В спільні століття аде людино
По ціле сповнення своє.

Сьогодні — завжди післязавтра
В далекий принцип мети,
Сьогодні завжди тільки стартом
В далекі соняшні світи ...

І хоч при прочтанні цілого вірша думка лине сторіччя назад до Сковородинського запиту "Убі єст преціон темпоріс?" (Де ціна часу?), то все таки треба об'єктивно признати, що згаданий вірш не тільки підсумовує весь світ думок, уважень, почувань і взагалі реакцій автора на сучасну "сторозерзану" ді й істну, але й відзеркалює цілий "етер і дотос" збірки "Життя" ...

Пасадеа, Каліфорнія. — У понеділок, 23-го серпня, американські космічні науковці повідомляють, що дальші досліді, переведені роботою "Вікінг I", який осів на Марсі ще 20-го липня ц.р., не підтвердили попередніх здогадів, що на тій планеті існує, або існувало хоч би мікробіотичне життя. Досліді над новими грудками пороху з поверхні Марса, як різного досліді атмосфери не виявили достатньої кількості вуглецю, який на Землі є кончею складовою частиною будь-якої форми життя. Науковці заявили, що робот Вікінг I продовжуватиме досліді. Експерименти щодо можливостей життя на Марсі та інші досліді також переведиме робот Вікінг II, який вже вийшов в орбіту цієї планети і має осісти на ній 3-го вересня.

Досліді Вікінга не виявляють можливостей життя на Марсі

Ваші і мої закиди і додумався написати вступ. Той вступ ослаблено трохи його висловом "русо-ч польонофілізм". Ваша стаття добра і потрібна. На тій сторінці стоїть НТШ в Сербії, Франція, яке у листі до мене написало: "гарно дякуємо, що ви так гарно обробили цю тему УГА". Я спитав поета чи працює над якимись віршами й висказав йому, що такі чудові пісні вийшли з-під його пера. На це була відповідь: "Треба мати руку", "набиту" провідників, й тому тоді й написалося про життя-буття нашого Народу. Я просях п-во Купчинських. Зближався час, коли по праці мала прийти втомлена дочка Тетяна.

— 0 —

Дня 2-го грудня 1972 р. улаштувало НТШ Наукову конференцію в річницю смерті другого поета УСС-ів Лева Лепкого. Конференцію відкрив проф. д-р Василь Лев, виступивши експонатів приготував своїх Лепких інж. Роман Кобрицький. Провід конференції належав до мене. Спомини про Лева Лепкого говорив Михайло Остотерх, Роман Купчинський і я. Ми співали пісню: "Видиш, брате мій..." слова Богдана Лепкого, а музику до неї склав пок. Лев Лепкий.

Був же, мабуть, останній публічний виступ Романа Купчинського.

Минуло декілька років. Стан здоров'я обох п-в Купчинських значно погіршився, так, що родина примістила їх у вилдорвчій домі на північ від Нью Йорку. Згодом, поет перестав визнавати тих, що його відвідували. Зближався неможливий Косар з косяно. 10-го червня 1976 р. на віки замкнув Роман Купчинський втомлений очі. 12-го грудня, в час похоронів в українському Пантеоні в Баварії Бруку, виросла ще одна мотура. Було багато вінків і промов. Дмовину, у якій спочив поет, відкрила китайка. І мені, що гляді на шиятар, пригладує вірш Романа Купчинського: "Ніби сниться, заквітчана площа, — ріка прапорів, море голов і та пісня — з усіх найдорожча і те серце, роздвоєне знов. І нараз все затихло мов камінь..."

Батьки! З'являйтеся замолоду вашим дітям з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповісти їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового світового елени!

— 0 —

Дня 2-го грудня 1972 р. улаштувало НТШ Наукову конференцію в річницю смерті другого поета УСС-ів Лева Лепкого. Конференцію відкрив проф. д-р Василь Лев, виступивши експонатів приготував своїх Лепких інж. Роман Кобрицький. Провід конференції належав до мене. Спомини про Лева Лепкого говорив Михайло Остотерх, Роман Купчинський і я. Ми співали пісню: "Видиш, брате мій..." слова Богдана Лепкого, а музику до неї склав пок. Лев Лепкий.

Був же, мабуть, останній публічний виступ Романа Купчинського.

ТРАВА РОСТЕ І ПІСЛЯ НАС

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ньому, немов у калейдоскопі, бачимо не тільки поета Осипа Мандельштама з усіма його шляхетними і менш шляхетними рисами, спостережливості з цілого соціального суспільства, на всіх етапах „нелюдності“, але й також бачимо постать Надії, як словесного месника за кривди, що їх зазнали там люди різних національностей.

Не єдиний приклад

Надія Мандельштам — не єдиний, але вражаючий і переконливий приклад того, що навіть у совєтсько-російських умовах „організованої підлоги“ справляла людина спроможна залишити достояння собі, спроможна знайти сенс у своєму бутті.

Переконливі та не менш вражаючі приклади такої людської й людського підходу до життя дали нам ті українці, що немов сильні дуби серед чагарнику і хмизу совєтської дійсності підняли на рівень української та універсальної людини.

Валентин Мороз, Лев Лукіненко, Михайло Масютко, Іван Світличний, Євген Сверстюк, Святослав Караванський з дружиною Ніною, Михайло Сорока і його дружина Катерина Зарицька, Ігор Калинець з дружиною Іриною, о. Василь Романюк, Василь Макух та багато інших, відомих і менш відомих.

Валентин Мороз, Лев Лукіненко, Михайло Масютко, Іван Світличний, Євген Сверстюк, Святослав Караванський з дружиною Ніною, Михайло Сорока і його дружина Катерина Зарицька, Ігор Калинець з дружиною Іриною, о. Василь Романюк, Василь Макух та багато інших, відомих і менш відомих.

Запитання нам усім

Зробили це люди багатьох національностей у тюрмі народів — СССР.

Українців серед тих „справжніх людей“ — найбільше.

Із платформ свого нерукотворного пам'ятника вони єдині мають право кинути нам усім, унизу, незрозуміле запитання і щире пересторогу:

„Трава росте і після нас... І через віки-століття може й наші серця перетворяться у кам'яне вугілля. Однак, як тільки у той теплий і сонячний день, коли ми будемо жити, ми будемо жити...“

А чим осяється вугілля вогню, коли його розвернуть джогани в копалинах майбутнього покоління?.. Ось запитання нам усім, кожному з нас, хто свідомо чи несвідомо проти свого життя будує собі пам'ятник. Старше покоління мусить оглянутися назад і сказати собі, з чого постав його пам'ятник... молодше покоління задалегідь мусить визначити собі рівень свого буття — української людини як вселюдської трагедії... Як в Україні, так і в країнах українського поселення.

(Кінець)

ВАЖЛИВИЙ ДОКУМЕНТ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

цього питання треба підходити раціонально, а не чуттєво. Автор критикує тих своїх земляків, які постійно „естетують“ проти втрати Львова і східних земель. Він радить українцям не хвилюватися такими проявами польського ревізйонізму, а радше поблажливо підмішати, бо він безсиллий змішити стан, що існує. Бувши тепер етнічною одностаттєвою країною, ніякий польський уряд тепер ані в майбутньому не повинен бути зацікавлений у окупованих етнічно чужих територіях, створюючи для себе самого найбільшого внутрішнього загрозу.

„Тидзень Польскі“ з 15-го травня ц. р. опублікував знаменитий документ п. з. „Програма польського самостійницького порозуміння в Краю“. Польська газета називає цю програму документом великої ваги. Це текст домовлення усіх польських політичних груп, що існують в Польщі (незалежності), й які є в опозиції до режиму. Від протестів вони перейшли до з'ясування далекослужлих цілей, які повинні стояти перед польським народом. Іх здійснювання треба вже переводити тепер еволюційним шляхом. В хвилині якихось радикальних змін на сході Європи ці цілі повинні бути дороговказами для одного напрямку політики і змагань польського народу. З цього документу найважливіший для нас пункт 14-ий, в якому з'ясовується відношення Польщі до України. Подаємо повний переклад цього відступу:

„Ми не є сусідами Росії. Нашими східними сусідами є Україна, Вілорусь і Литва. З тими країнами в'яже нас багато — столітнє співіснування — більш чи менше згідливе, не раз заборюване надмірною експансією поляків — але добролюбне в рамках однієї держави: Польської Спільноти Народів. Український, білоруський, литовський і латвійський народи не є сьогодні самостійними: їх силою прилучено до Союзу, де вони живуть під гострим і постійним політичним, ідейним та релігійним ригором. Проти них ведеться безперервна русифікаційна акція. Довголітня спільнота не дозволяє нам дивитися на це байдуже, або в мовчазному співчутті. Висловлюємо гострий солідарний і підтримку для прагнень тих народів до незалежності від російського насильства. Ми повинні їх підтримувати в цих прагненнях в міру наших можливостей. До наших східних сусідів не висуваємо претензій, хоч втрачаємо Львова і Вілну, ми відмовимося від зв'язків з польською культурою, є і буде для нас дуже болючою. Домогасмося однак від урядів, які мають владу на даних територіях Річпосполитої — територій відірваних силою зовнішніх рішень і не затверджених жадним безпосередньо заінтересованим народом, — щоб вони гарантували замешкалим там полякам рівні права і можливість свободи.

Якщо польська еміграція прислухатиметься до цього голосу свого Краю, нічого не повинно стояти тепер на перешкоді до конкретної співпраці з українцями.

Українці повинні б тепер висунути одну вимогу до поляків, а саме, щоб вони ставилися до української меншини в Польщі так, як вони домагалися, щоб українці ставилися до поляків. Це тим важливіше, що доля українців в Польщі справді незвідана. Чимало з них, зокрема тих, що живуть по малих містах і селах, болять говорити по українськи, слухати українських пісень на пластинках або навіть признаватися до свого українського походження. Іх переслідують не уряд, але їхні польські сусіди. Польські політики і культурні діячі повинні б апелювати до розуму й сумління кожного поляка у Польщі, щоб він змінив своє відношення до українських співгромадян, перестав їм докучати й переслідувати. Це не лише була б чисто людська і людська вимога; зміна настанови переслідувачів до українців мала б надалі мету і політичне значення. З дрібних актів поодиноких громадян витворюється перша атмосфера між обома народами. Якщо ці акти ворожого, атмосфера не буде пригодною для порозуміння і співпраці.

Нам треба слідкувати, як польська еміграція зареагує на цей голос тверезого розуму, що прийшов з Польщі. Якщо виявиться в них більша охота до співпраці, ми повинні їй привітати. Взаємна інформація обох народів, спільні наукові конференції та публікації, організування клубів для планення регулярних зустрічей і дискусій, спільні виступи перед американськими колами, — все це може започаткувати новий період у взаєминах між українцями і поляками.

Праця над поліпшенням українсько-польських відносин може вивести нас з теперішнього стану безсилля і зробити нас активними партнерами політики, поки що в плинний стадії хоч би у висуванні нових концепцій для майбутнього уряду в Східній Європі. Тоді деякі кола Заходу могли б перестануть дивитися на українські самостійницькі змагання як на небезпечний рух, якого не можна підтримувати, бо він, мовляв, веде до балканізації Східної Європи, до війни всіх проти всіх. Навпаки, ми можемо себе тут виявити конструктивними партнерами, які думають, планують і роблять заходи, щоб до такої різни не дійшло, щоб настав період добросусідських і мирних взаємин між народами тієї частини Європи.

Дім Відділів УНСоюзу в Чикаго відбудує свої чергові збори

Будівлю УНСоюзу при 841-845 Н. Вестерн Еваню в Чикаго сміло можна назвати історичною, бо вона при організації суспільно-громадського життя, яке зокрема перед Другою світовою війною широко розгорнуло свою активність (Український Південь на Світі. Виставці, Січові відділи, преса і т. п.), а після війни набрало ще більшого розмаху, майже з правилами давала приют кожній добрій ініціативі, що мала на цілі розбудову чикагської національної громади. Чи йшлося про працю Переселенного Комітету Ліги АУП після Другої світової війни, який на коротке чи довше приймав у його гостинних муррах численних скитальців чи про перші сходили Плату чи СУМА, що тепер розрослися з малих початків і диспонує вже не тільки власними великими домами, але й своїми моговартісними оселями, чи взагалі про інші численні організації, Дім Відділів УНСоюзу завжди служив громаді і цієї прикмети не змінив.

Домом управляв Дирекція, обрана з-поміж делегатів Управ тих Союзів Відділів, які вносили свої уділи до цієї корпорації. Довголітнім головою Дирекції був с. п. м. Тарас Шпікула, головний радник УНСоюзу, відомий громадський діяч, який вклав дуже багато праці і часу в цю установу. Між іншим, також під час його каденції поверх 10 років тому, будинок майже в цілості змонтований і змонтерований, завдяки позиції — моргедж Централу УНСоюзу в Джерзі Сіті, який тепер Дирекція сплачує. Сл. пам.

Тарас Шпікула помер восени 1974 року. Дирекція Дому, яка існує на правах корпорації стейту Ілліной, відбудує кожного року свої річні Загальні Збори, що в цьому році відбудуться 30-го квітня. Після вислухання звітів із цілолітньої діяльності Дирекції уступаючої голови Михайла Марчука та інших її членів, Загальні Збори уділили абсолютну та повну ревизию Дирекції на діловий рік 1976-77 у складі подібному до минулорічного; Михайло Марчук — голова, Андрій Іванюк та Петро Перцак — заступники голови, Василь Ваків — фін. і рек. секретар, а. д. Богдан Олександр — касир, Марія Шпікула і м. р. Володимир Гичай — члени Дирекції. Члени Консультативної Комісії: Степан Горалевський — голова, Михайло Ольшанський — секретар, Михайло Семків, Михайло Рощко, Василь Клепач — члени КК. Д-р Роман І. Смух — правний радник. Деякі члени цієї Корпорації — зокрема Відділи УНСоюзу ч. ч. 106, 125, 221 і 379-ий відбудують там свої щотижневі недільні джигри в полудневих годинах, щоб зібратися вклавши від своїх членів та пологоджувати біжучі справи своїх членів. За вживання залі впачують одноразові річні дати до каси Дирекції. Там же відбуваються також збори, що їх скликає Окружний Комітет Відділів УНС з приводу приїзду представників Екзекутиви УНС, або у справах Відділів Іллінойської Округи.

Союз Українських... (Продовження зі стор. 1-ої)

Рудницький, основник і доволі гідний голова Департаменту славистики Манітобського університету в Канаді, активно включився в акцію організації цієї Катедри Українознавства. До цього простоту дуже прихильно ставиться в. е. канцлер Сіднейського університету, Вілліам О'Ніл, і правдоподібно перші виклади з української предметів почнуть вже в 1978-му році. Михайло і Галина Свідерські інформували, що в Австралії проживає коло 25,000 українців, з яких деякими підручниками — навіть 40,000. Розбіжності в рахубі можна пояснити тим, що справді ніколи не переводило точного перепису українських поселенців на тому континенті.

Крім згаданих українських установ і організацій, існують також хори, танцювальні групи, драматичні гурти та інші мистецькі ансамблі, а в трьох містах, в Сіднею, Мельбурні та Аделаїді, існують українські радіопрограми. Українці належать до „Етнічної Ради“, яка охоплює всіх емігрантів до Австралії.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Перша частина Здвигу відбудеться під час останніх вакацій. На цьому Здвизі будуть нагороджені медалями — відзначеннями та відповідними грамотами біля 500 українців з різних поколінь.

Окреслюючи загальною стан української громади в Австралії, Свідерські сказали, що існують правдоподібно такі проблеми як і в ЗСА, наприклад, повільне затримування вживання української мови серед молоді, але в той самий час поглиблення і зріст почуття національної приналежності, що зокрема виявляється участю у масових протестах проти переслідування в СССР українських інтелектуалів, справлення мильних понять про Україну та український народ чи то в австралійській пресі, чи на університетах, участю в культурних імпрезах тощо.

Після розмов з ексекутивними урядовцями УНСоюзу та редакторами „Свободи“, п. в. Свідерські оглянули Українську Будівлю, тобто Головну Канцелярію УНС, приміщення редакції і друкарню та виявили надію, що колись і в Австралії українці матимуть такий імпульсний і модерний будинок.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Відносини Четвертого Здвигу Українців Австралії, то друга частина його відбудеться в Сіднею під час цього річних різдвних вакацій.

Зустріч Українського Бібліотечного Товариства з ректором УВУ

На засіданні Головної Управи Українського Бібліотечного Товариства Америки, відбудується в Українському Народному домі в Нью-Йорку 22-го травня 1976 р. під головуванням д-ра Василя Лучкова в присутності представників НТШ проф. д-ра Василя Лева та УВУ проф. д-ра Я. Падуха, завітав гості з Європи, ректор Українського Вільного Університету, якого присутні привітали оплесками: ГУ УВУ в програму її засідання включили ту зустріч для вислухання інформації ректора про видання діяльності УВУ та його прохання про допомогу товариства в справі поширення видань УВУ по бібліотеках американських університетів та коледжів, які також й більших публічних бібліотек. Після слова ректора, д-р П. Гой, як голова фундації УВУ, поіформував, що він готов доставити ректорів список університетів та коледжів й публічних бібліотек, в яких є слов'янські збірки, що допоможе УВУ в розсилці. Він ще звернув увагу, що для видання УВУ слід придбати число каталогування чи реєстрації Конгресової Бібліотеки Америки, що змусить включити ті видання в каталоги тієї бібліотеки, що розходяться по цілому світі. На засіданні Управи побули: Луків, Соколюшин, Гой, Надрага, Федюк та Анна Кобринська. Після прочитання протоколу й його Кобринська. Після прочитання протоколу й його Кобринська. Після прочитання протоколу й його Кобринська.

Конференцію українських бібліотек, як також розглянуто можливість в допоміжні поширенню журналу „Українська Книга“ та про бовано видання Показника Слов'янських Бібліотек та Бібліографії „Слов'я в Америці“, автором якої є проф. д-р П. Гой, при допомозі проф. д-ра Василя Лучкова під фірмою УВУ. Присутні наголошували на виданні Бюлетеня УВУ й заклику влати вкладок до УВУ.

Д-р Ол. Соколюшин

Мілена Рудницька Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК На медичні Темі

Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХ. ХАЛЕВИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

УПРАВА І НАДІРНА РАДА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО АРХІВУ-МУЗЕЮ В ДЕТРОЙТІ

ділиться сумною вісткою з Українським Громадянством, що дня 16-го серпня 1976 р. помер

ПРОФ. ІВАН БІЛОУС

бувший старшина Укр. Гал. Армії, Директор Школи Українознавства, Шкільний Інспектор, Кооператор, доволі гідний член Надзірної Ради і співосновник Українського Архіву-Музею в Детройті.

вічна про нього пам'ять!

Українська Православна Парафія СВ. АРХИСТРАТИГА МИХАІЛА в ЮНІОНДЕЛІ, Н. Й.

В неділю, 29 серпня 1976 року
— відбудеться —

ВРОЧИСТЕ ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЗБУДОВАНОГО ЗАЛІ

АРХИЄРЕЙСКУ СЛУЖБУ ВОЖУ у цей день відправити Високоспівняний Митрополит МСТІСЛАВ в сослуженні Духовенства і о. Протодіякона В. ПОЛІЩУКА.

Врочиста зустріч Владикою Митрополитом о год. 9:30 р. Після всіх відправ

Святоточний Обід

що починається о год. 1-й по пол. В час обіду МІСТЕЦЬКА ПРОГРАМА. Гостей щиро вітаємо. о. СЕМЕН ГАЮК — настоятель парафії Інг. СЕРГІЙ НЕВОЖИНСЬКИЙ — секретар параф. управи

МИХАЙЛО ПИЩИМУХА — голова пар. управи

УВАГА! Новинка на книгарських полицях! ВОЛОДИМИР ЯНІВ ЖИТТЯ

4-та книга лірики Обкладинка ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА В книжці 30 ілюстрацій ГАЛИНИ МАЗЕПІ Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з перекладом) КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ ОЦІНКОЮ КРИТИКИ!

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовою переказ:

“SVOBODA” BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

СВІТЛИЧКА

83-го Відділу СУА починає свої заняття

18 вересня 1976 р. о год. 10 рано в приміщенні школи св. Юра в НЬЮ-ЙорКУ, Н. Й.

ВПИСИ ДІТЕЙ дошкільного віку приймається!

ПЕРЕД ПОЧАТКОМ ЛЕКЦІЇ або телефонічно

від 7-9-ої вечора — (212) СА 8-8788

Відколи ми були разом востаннє, Тарзане, то це перший раз, що я почувалася неначе в раю.

Прости, що я так часто мушу залишати тебе самою, Джейн...

Я знала, що так буде, коли виходила за тебе заміж... Я не нарікаю!

Мабуть нам пора вирушати додому...

Чей-й!.. Чи мені причувається, чи це справді гавкає собака?!